

TAPOLCZAI LAPOK

EZELEŐTT TAPOLCZA ÉS VIDÉKE.

FELELŐS SZERKESZTŐ: SZIGETHY ÖDÖN. KIADO ÉS TULAJDONOS: LÖWY B.

Előfizetési ár: Egész évre 10 K., félévre 5 K.,
negyedévre 2 korona 50 fillér.

Megjelenik minden vasárnap.

Hirdetések árszabály szerint.
Nyílt-tér sora 1 korona.

A társadalom fertőjéből.

Irta: Felkl Viktor.

A mult számban e cím alatt megjelent cikk szerzője már több ízben olyan eszméket pengetett a „Tapolczai Lapok” hasábjain, melyek az ő nemes gondolkodására, valamint a közjó érdekében fáradságot nem ismerő és tette vágyó lelkületére engednek következtetni. A mi szűk világunk erkölcsileg és anyagilag bizony koldus, s ép azért, ha akad közöttünk, ki ebbe a szegényes világunkba pazar kézzel szórja hite szerint a szebb és jobb jövőt termő magot és nem rejti véka alá talentumait, életrevaló eszméit, azt csak örömmel köszönhetjük. Megérdemli, hogy törekvéseinek helyet adjunk, sőt el is várjuk tőle, hogy nemes eszméibe, melyeket apró ólomkatonákkal állít sikra, lelket lehelljen, ideáit realizálja, s az írott malasztból életet teremtsen. Mondom, az ilyen harcost szívesen látjuk, helye elől a rajvonásban, hadi váltsa valóra az ígét, melyet bízott, mi készek vagyunk követni mindannyian, tanárok, tanítók és papok. Követjük lelkesen, csak azt kívánjuk, hogy az eszme teremtője legyen tetteiben is előttünk, legyen első, ki a társadalom fertőjébe belegázol, hogy sülyedő hajónkat kimentsük és révbe juttassuk. A mi kívánságunk tehát mindössze ennyi — a mit tréfásan így fejezünk ki:

„Geh' Julian, geh du voran
Du hast die grossen Stüetel an.“

Azaz nem! Elállunk e kívánságunkhoz is, mert Juliant már nem követeljük. És pedig csak azért nem, mivel már évekkal megelőztük. Eszméje már is él, testet öltött. Hogy t. cikkírónak mindeztideig nem volt tudomása róla, azt nem róhatjuk fel neki hibául, mert munkánk csendes, eget nem ver, csak olyan, mint a lassu víz, mely nem tör, nem szakít gátat, de partot azért mégis mos és pedig a társadalom károkájának szennyes partjait. Lassan folyik ez a munka, sok nehézséggel kell megküzdenuünk, segédeszközeink hiányosak, áldozunk kevés szabaddönkből annyit, amennyit csak tudunk, egészségünket nem kímélve, gyarló anyagi tehetségünket sem sajnálva és fizettségre soha nem számítunk, azt soha nem várjuk.

S mivel cikkírónak erről nem volt még tudomása, azért e sorait „elsősorban a tanár uraknak kellene a dolgot kezükbe venniök” — nem tekintjük részéről vádnak, csak pium desideriumnak, melyet ügybuzgósága vitt a toll hegyére, hogy nemes törekvéseinek őket is megnyerje.

Amit a t. szerző régen tanult, nem avult el. Ugyanazt hirdetik még mindig szószekekről, tanítjuk katedréről, egyesületeinkben, szervezeteinkben, népies összejöveteleinkben, ismeretterjesztő előadásainkon, vasárnap és hétköznap, reggel, délelőtt, délután és a késő esti órákban minden szavunknak magja a költő idézett szava:

„... minden ország támasza, talpköve
A tiszta erkölcs, mely ha megvész,
Róma ledől s rabigába görbed.“

Ezt az igazságot iparkodunk népünk gondolkodásában, cselekedeteiben életté nevelni, ennek szellemét oltják vérebe a kezükbe adott hasznos könyvek és kiválóan gyakorlati, életbevágó témákról megírt népies irataink. És legyen meggyőződve arról, hogy minden munkánkat, melyet e téren kifejtünk, legalább is annyi jólelkűség és önzetlenség vezérli, amennyit a tanárság, tanítóság és papság műveltebb elemeiről feltételezhetőnek vél.

Az eszme tehát nem új, mindazonáltal nem mondok, hogy elkésett vele, midőn e lap hasábjain azoknak figyelmét arra felhívni szükségesnek tartotta, kik máris szolgálatában állanak. Sőt örömmel olvastam sorait. Mert reményt nyujtanak, hogy egy nemes törekvésnek eddig csendben dolgozó munkásait meggyarapítják, ha mással nem, legalább is a szerző t. személyével. Örülök továbbá, mert alkalmat adott, hogy cikkét megtoldjam és kiegészítsem. S ezért egy kevés türelmet kérek a szíves olvasótól.

A két szomorú esetet, melyet a cikk a társadalom fertőjéből kiragad, ismerem összes körülményeivel. Annak leírását a hozzáfűzött gondolatokkal teljes egészében magamév teszem. Csak két eset a sok közül, melyek teljes lelki zuhlóságról és eldurvulásról tanuskodnak. És szintén gondolkodom. És míg gondolatom végig futom e szomorú esetek színterét, fájó érzéssel látom, hogy a fáradságos munkával fölhasogatott lelki szántóföldön elhintett jó mag mily keservesen tud csak gyökeret verni s mily kevés szem érlelődik belőle acélos buzakalásszá. De nem esodálkozom, mert ismerem az okokat, melyek e szántóföldön munka és eredmény közt fordított arányt teremtenek. Ismerem a bajt gyökerén. Tudom, hogy e szántóföld egyik része mocsaras, ingoványos, a fölzarításához pénz kellene, lévén a paupertas maxima meretrix. A másik része évtizedek alatt annyira megkövesült talaj, hogy ott csirát alig haithat mag. Harmadik részében, ha csirázik is, a talaj szegénysége miatt nem fog nevelni jó termést. S parányi helyen gyökeret ver, de a kikelt kalászból sok nem állja a vihart, mely tördeli, sok nem bírja a tikkasztó hőséget, mely égeti. Innen a csekély eredmény.

Ismerem népünket, közte élek, vele töltöm sok időmet, ismerem gondolkodását, belső világát, szellemi nivóját — mely korántsem olyan szegény, mint sokan gondolják talán — ismerem anyagi helyzetét, otthonát, családi életét, mindennapi mun-

káját és szórakozásait. S tudom, hogy temérdek büne van, de még büneiben is tudom szeretni, tudom sajnálni, tudok vele érezni, érte dolgozni — akármennyi hálátlansággal, durvasággal kell is néha találkoznom. Sőt mikor csak lehet védem. És védem most is. Mert e nép lelki szántóföldjére a konkoly idegenből került, ellenes ember vitte oda a trágyával.

Nem mindig volt így. Hiszen a költő tanuskodik róla e szavaiban: „Romlásnak indult hajdan erős magyar.” És megmondja a további strófákban e romlás okát is. Akit nem ronthatott el a vad tatár tábora, sem a világot ostromló török hatalma, sem Zápolya öldöklő százada, e nemzet fájának erős gyökereit férges őrlik meg. És hajója már nem fog csendes kulturmunkával révbe juthatni, annyira van meglékelve és összetörve. Az a csendes kulturmunka ma már csak mentődeszka, mellyel csupán egyeseget tudunk még partra vinni. Ép azért az ismeretterjesztő egyesülettől nem sokat várok. A fényes dikciók korszaka lejárt, a kicsiszolt szólamok és fölbemászó szép szavak levegőbe fújt szappanbuborékok értékével egyenlők. Meg nem is az oktatás hiányának ismerem az erkölcsi eldurvulást. Sőt inkább azt tartom, tulajdonosokra tanította a művelt elem rövid idő alatt népünket. És sok a jóból is megárt. A sokból mohó étvágyal vette be az ismereteket, nem bírta megemészteni, s a mértéktelenség, mint mindenben, itt is megboszulta magát. Ha a költő másfél évszázad előtt azon kesereg, hogy romlásnak indult, az legalább is annyit jelent, hogy azelőtt nem volt ennyire romlott, pedig de sokat nem tudhatott abból, amit ma tud.

Mi tehát a lelki eldurulásnak oka? Először is az, hogy a munkát, melyet szíve, lelke nemesítésére fordítunk, sem az állam, sem a közvetlen hatóságok, sem a társadalom műveltebb elemei nem támogatják, sőt egyenesen ellenére dolgoznak. Pedig ugyebár a műveltebb elemnek, ha művelt volna, kellene jó példával előljárnia? Ha elismerjük, hogy a hit és vallás az első léleknevelő faktor, hát akkor a művelt elem mért gunyolja szóban, írásban, a gyakorlatban, mért lopja el a néptől ezt az egyetlen kincset? A sok perverz mozikép bizonyára nevelő hatással van. A színpad a „csak felnőtteknek” szánt darabjaival bizonyára ismeretterjesztő és nemesítő. S a műveltebb elem, mely eme csak felnőtteknek hirdetett slágerekből reményeiben esalódva távozik előadás után, mert a francia konyhán sült rőtű de porc-ból nem várt piciny adaggal szolgálták ki, ez a művelt elem esodálkozik még a nép lelki zuhlóságán? Bizony rá illenek a közmondás szavai: „medice cura teipsum” — orvos gyógyítsd először önmagadat! És vajjon segédkezett nyujt-e nekünk a hatóság, mikor türi a féktelen játékszenvedélynek utcai kinövéseit és a sötét lebuajok buján tenyésző penészvírágait? És nem szemfényvesztő-e az állam, mikor a nép torkán leeregetett spirítusz és bundapálinka filléréiből, a fogyasztási adóból, ismeretterjesztő előadóit fizeti, hogy az alkohol káros hatásairól szónokoljanak, s míg a szónoklat tart, az alatt száz és száz új korlátolt és korlátlan kímérést nyit? Ez az állam népmentése magyar alattvalói között, mikor másfelől milliókkal neveli nagyra a viperafajzatot, mely most már van olyan bátor, hogy ekrazitallal egyengesse útjait.

Bizonyos, hogy korunknak önmegtaga-

dást, önmegtartóztatást nem ismerő felfogása hatalmas szerepet játszik abban, hogy az alkohol vérengző Minotaurusának évenként annyi áldozata esik. De ki szeghetné e vérengző szörnynek nyakát, ha nem az állam hatalmas karja? S hogy annyira pusztít népünk soraiban, az egyéni bűnök mellett a nagy nyomornak is juttatok részt. A hiányos táplálkozás, hiányos lakás megutáltatja vele otthonát, korcsmába hajtja, hogy ott téves hite szerint erőt és illuziót merítsen az italból.

Igen a nagy nyomor, melynek előidézésében egy rész az egyének jut, de hasonlíthatatlanul nagyobb annak a művelt elemnek. A közterhek ólomsúlyal nyomják a kisembert, ki vergődésében látja a nagy tőkét selyemben pompázni, melynek szövete az ő filléreinek szálaiból került ki, látja azt a nagy tőkét, mely nem verejtékezik, melynek soha sincs szive, könyörülete, mely nem segít, lélek nélkül csak a fizika törvényeinek hódol, nagyobb tömegével magához ragadja és felszívja a parányit is. S ha segít, akár igazságot keresni a népnek, akár inségében anyagi segítséggel, akkor is olyan a segítsége, hogy jaj annak, ki igénybe vette szolgálatkészségét. Az a gazdagodási vágy, mely a nyereség kiméretlen, arcátlan hajszolásában okvetlenül az igazságosság rovására megy, csak a nagy tömeg lélekerejének elsorvadását eredményezheti. És jöjjön velem valaki a műveltebb elemről népünk közé, jöjjön ismeretterjesztő előadást tartani haladásról, próbálja meg egyszer, beszéljen csak olyan népgyűlésen erkölcsről, hol a hallgatóság gyomra éhségtől korog. Biztosítom, hogy haladást jelző és sürgető eszméit helyeselni fogja, de a végén vízvezeték helyett kényeret fog kérni. És ha nyomort akar látni, elvezetem sok helyre, hol sem a subladban, sem a keszkenő csücskéjében nem fog egy koronára való váltópénzt találni. De fog találni helyette adósságot. Sokan könnyelműségből, még többen kényszerűségből jutottak bele. S a műveltebb elem vezette a könnyelműeket erre a könnyelműségre. A váltó ismeretét, hamisítását, kitől tanulta népünk? És ha a műveltebb elem egy megszorult szegénynek 600 koronás váltóját lelketlenül közel 400 koronával drágítja és kihuzza feje alól a párnát és földönfutóvá teszi, akkor kérdem, beszélhet az morálisról? Nem áll-e mélyen alatta népünknek, durvaság, lelketlenség tekintetében?

És találunk helyeket, hol testi bajok sorvasztják a családtagokat, s ahol e bajok

orvosa az anyagiak hiányában csak a hitből fakadt türelem. És akadt már e betegek között, kinek fájó sebeire a magyar állam hivatalból írta gyógyszert, írta, ha néha szive és lába volna.

És menjünk egy percre az iskolába. Emitt 80, amott 90 gyermek összezsufolva egy tanteremben. Jobbára a nép gyermekeiből. S ha a műveletlen nép belátja, hogy e bajon segíteni kell, ha szívesen áldoz, hogy gyermekeinek, ha másból nem is, legalább a szellemi tőkéből jusson valamivel több, és áldozni kész, hogy e tantermeket megossza — akkor hogyan lehetséges az, hogy annak a műveltebb elemnek nagy kulturapostolai, kik annyira szükségesnek tartják az ismeretterjesztést, ellenzik az iskola fejlesztését? Pedig ugyebár az iskola az első nevelő és ismeretterjesztő egyesület? A tanító munkáját feltétlenül támogatnunk kell. S azt is kegyesek lesznek elismerni, hogy egy tanteremben 90 gyermekkel szinte emberfölötti türelemmel kell dolgozni a tanítónak. És 90 gyermek között bizonyára mindig akad eset, mikor az álhumanizmus szabályai ellenére a rendnek, fegyelemnek, a megsértett erkölcsi törvénynek néha testi fenytékekkel kell érvényt szerezni. Előfordul. S ha előfordul, akkor is a szeretet művét végzi vele a tanító, mert hiszen jót akar. És sohasem brutális, nem is lehet az, hiszen tudnia kell és tudja is a mértéket. De az álhumanizmus tiltakozik ellene, mert a műveltebb elem a mogyorófánál sokkal hasznosabb és értékesebb nevelési eszköznek ismeri a visum repertumot.

És kérdem, ki tanítja népünket arra, hogy a törvényt akár egyházi, akár államiról legyen szó, ki lehet játszani? A műveltebb elem, mely 10 koronáért megcsinálja a kibúvót, s ha a szegény embernek nincs 10 koronája, akkor elutasítja. Hát fog így törvénytiszteletet tanulni? És ki rontotta népünk erkölcsét, ki okozta, hogy bizalmatlan a kaputos ember iránt? A műveltebb elem, mely választásokon szemérmetlenül ígért fűt-fát a könnyen hívőnek, és ígéreteiből semmit sem tartott meg, az az elem, mely veszteget és vásárol becsületet, csak fufanggal, panamát csinál en gros. És az a műveltebb elem vár moralist a néptől, csodálkozik a kis panamákon?

És ha már fertőben gázolunk, ne feledkezzünk meg egy másik, a társadalom erkölcsi világát mélyen érintő dologról. A jelent egybehasonlítva a régebbi időkkel, aránylag sokkal kevesebb törvénytelen szü-

letést találunk az anyakönyvekben. A felszines gondolkodó ezt bizonyára örömmel írja a haladásnak, az erkölcsi javulásnak nyereségszámlájára. Elöttem pedig erkölcsi hanyatlás, olyan bűn és lelki eldurvulás, melynek szülőanyja a hamis kultúra. És kérdem, ki oktatta népünket a neomalthuzianizmusra és a többi manipulációra? Nem az a műveltebb elem, mely szentségtelen kezekkel belenyúl a természet törvényébe és gyilkol? És mi szegény napvilágot lát a törvénytelen szülők nyomán, hol aránytalanul nagyobb — a faluban-e vagy városban-e? Ugyebár azokon a helyeken, melyeket a műveltebb elem lakja? A természet megkorrigálása nem történhet büntetlenül. A preventív technikának gyümölcsei: a testi és lelki paralízis progressza — testi és lelki lesatnyulása annak a népnek, mely édesanyjára, a természetre emeli kezét. Ki az oka? Nem a nép! Nem az a tudatlansága. S talán igazam van, mikor mondom, hogy a modern kultúra ismeretterjesztő buzgósa többre tanította, minsem kellett volna. S igazam lesz, hogy ezen az uton hányt hajóját révbe nem juttatjuk.

És most szembe állítom a két brutalitást. A testi gyilkosságot a lelkiel. Amaz elvetve fordul elő, emez pedig mindennapos. Melyik nagyobb rossz, melyik mutat nagyobb romlottságra? Bizonyára az, a melyik oka a másíknak. És ha a műveltebb elem kegyetlen kezekkel rombolja le azt az oltárt, melyet a természet és vallás épített, akkor ne is ájuldozzon azon szitkok hallatára, melyek az utca porából feléje hangzanak, ne is csodálkozzék, ha az ő eszméivel felszabadított erkölcs végre is emancipálni akarják magukat a törvény békói alól és ne csodálkozzék ha a nagy tömeg ajkán orkán-szerűen fölzúg:

„Legyen boldogság idelem
Már senki túrni nem akar.”
„Ne élje föl a renyhe has,
Amit terem a dolgos kar.”

Ne felejtjük tehát a sok bűnt, mely népünket megrontotta. Igaza van a t. cikkírónak, hogy „alapjában nem rossz anyag, csak tudni kell vele bánti”. Hát ép azért foglalkozunk vele. És mondhatom nem hiába. Valamicskét máris haladtunk és ezt a kevés haladást — bocsnát — teljesen a magunk érdemének tulajdonítjuk tanárok, tanítók és papok. És ne csodálkozzék senki többé durva elfajulásokon, hanem csodálja inkább azt, hogy a társadalom e legalsó nyomott rétegeinek óriási feszítő erejét temérdek akadály és ellenmunka dacára még mindig fékezni, nyugalomban és megnyugvásban

Melyik az igazi?

Írta: Vajda Elekéné.

Tél volt. Hullott a hó, elborítván a gyönyörű alpesi vidéket. A kis kastélyhoz vezető úton csak nehezen juthatott előre egy szánkó, mely nyomot hagyván maga után a puha hóban. A bennülő nő fázósan szoritotta magához apró gyermekét, ki erősen bepölyázva feküdt az ölében és aludt.

— Oda a kastélyhoz — mondá a kocsisnak — s engem megvár míg kijövök. Erti?
A kocsis bólintott. Megálltak. A nő ruganyos mozdulattal ugrott le a szánról, karján az aprósággal sietve igyekezett a havas kerten át a házba.

— A nagyságos asszonyt keresem.

Az inas ajtót nyitott és bebocsátotta a nőt, kit kellemesen csapott meg a jó meleg szobalevegő. Előkelő finomsággal berendezett fogadószoba volt, párákék selyem székekkel, vastag perzsa szőnyeggel, művészi festményekkel. A nő jól érezhette volna magát itt, de nem; minél jobban körülnézett, annál jobban szikrázott a szeme a gyűlölettel.

— Milyen szép otthona van — de vége a boldogságtoknak, vége. Leálcazom szép asszony előttem a ferjedet, aztán meglátom mi lesz. De akárhogy is, az én tervem sikerül. Ha már az én boldogságom oda van, legyen a tiétek is.

Gyermekéről — ki felebredt — leszedte a sok ruhát. Lehetett 5 hónapos. Szép nagy

szemeit az anyjára függesztette és hangosan sírni kezdett.

Egy ajtó nyitott és belépett egy fekete ruhás szép asszony; látszott rajta, hogy csak az előbb terülte le könnyeit.

Csodálkozva nézett az idegen nőre.

— Mit kíván — kérde.

A nő a gyermeket előre tartotta.

— Ezt hoztam el az apjának.

— De kinek?

— Az Ön úrnak.

— Hazugság! — kiáltá ez magán kívül.

— Úgy-e? — felelé az — hol van kérem a férje?

Az asszony megrándult ajka vonaglott.

— Tegnap temették el.

— Meghalt? Végem van! Mi lesz velem és a gyermekemmel? — Keservesen zokogott, míg a másik keisegbesve nézte s nem tudta mit csináljon.

— Elhagyott, rutul elhagyott. Ő miért is halt meg, miért!

— Elfelejtette a fogadott bosszút, teljesen úrrá tett felette a bánat.

— Asszonyom — mondá — mielőtt Önt ismerte volna a férje, nekem ígért házasságot. Elhagytam miatta színészi pályámat, mindenről lemondtam, mert nagyon szerettem. S most hogyan neveljem fel árva gyermekem?

Az övegy kezébe vette a kis leányt, ki rámosolygott. Mintha a nap sütött volna a szobába.

— Éhes lehet szegény.

Maga szaladt tejért és újjongott a boldog-

ságtól, mikor az kinyitotta kis száját, hogy nagyot nyeljen a tejből.

— Itt marad ez nálam — mondá. — Maga menjen, szerezzen magának hirt, dicsőséget, aztán odaadom.

Nagyot csókolt a fehér arccoskán.

— Milyen fekete haja van!

— Igen — mondá a színésznő — mint az... az enyém nem fekete — tette hozzá.

Az asszony most a színésznő haját nézte.

— Istenem, de gyönyörű haj, bámulatos. Sötét vörös Tizian haj volt szoros fonatokban egymas mellé rakva.

— Bontsa le kérem. Hosszú nehéz fonatok oldódtak le, sarkig érők.

— Már le akartam vágni, kincset ígérték érte, de nincs erőm érte, de nincs erőm hozzá; Ő annyira szerette...

És megindult a harc kettőjük között egy halott szerelméért. Míg az egyik azt állította, hogy ő volt az első szerelme, addig a másik szerelmük tisztaságát erősítette; nem gondolva arra, hogy úgy is mindegy; Ő, a szeretett nyugodtan pihen családi sirboltjában.

Elváltak. A színésznő elment pénzt szerezni, a kis Lujza pedig ott maradt.

Pár hónappal később egy új gyermekhang verte fel a kastély csendjét; egy kis leánykájé, kinek ép oly kövér fehér arccoskája volt mint a másíknak, csak a haja volt sötét vörös. Tizian színű... ennek is Lujza nevet adtak.

Évek multak. A két leány egyszerre nőtt

tudjuk tartani; és csodálkozzék azon, hogy a nép megrontói és nyuzói még mindig szabadon járhatnak. Dolgozni fogunk továbbra is ingyen, nem kérünk e munkáért az államtól díjazást — hisz az is a nép terhére menne; és munkánk nyomán haladni is fogunk, csak győzzük népünkötől távol tartani az ő megrontóinak ismeretterjesztő szennyes beszédeit, iratait és akcióit.

S most bocsánatot, hogy az olvasó szives türelmével visszaéltem. Nem tudtam rövidebb lenni. Még sok mondanivaló maradt így is hátra. Csak annyit jelzek a még hátralevő részből, hogy minden sorom igazáért élő tanukat és szereplőket állíthatok, bizonyítván arra, hogy az igazság mértékét megtartottam. És végül még egyszer köszöntöm az első cikk tisztelt szerzőjét, mert nemcsak szívvel úgy nyilatkozott, hogy ő is szívesen tevé a népért. Biztosítom, hogy e szándékának tette váltását az ő igazán minimális egoizmusának kielégítése fogja nyomon követni a nép részéről.

Vizvezeték Tapolczán.

Bármennyire is vádol nagyratörő tettek készítésével egyik-másik vidéki lapársunk, és mintegy gúnyos összehasonlítást tesz kisebb városokkal, igaz, hogy nem minden hízogás nélkül, — mégis a vízvezeték létesítését állandóan felzárkózást tartjuk és iparkodni fogunk a fellerejével oda hatni, hogy az létre is jöjjön.

Előzárkózhatatlan az a sok oldalú előny, ami a vízvezeték létesítésével nemcsak egyesek érdekeit szolgálja, hanem a köztisztasági, közegészségügyi és türgendészeti szempontból mindnyájunkra járul. Erkölségi kötelessége az eszmét pártolni első sorban magának a községnek mint erkölségi testületnek, de kötelessége az a nagyközönségnek is, hogy így együttesen munkálkodva a fontos intézmény minél előbb testet öltözzön.

Az előjegyzések most folynak és ha a kellő mennyiségű fogyasztás ez úton biztosítva lesz, akkor bizonyára akad vállalkozó, aki a dolgot nyélbe

üti. Bizonyára nem csatlakozunk, ha azt állítjuk, hogy a vízvezeték létesítésével a fogyasztók száma állandóan gyarapodni fog, mert hiszen jól tudjuk, hogy Tapolczán a könnyebb vízszerezés, még a legkisebb háztartásban is eminens dolog.

Azt is jól tudjuk, hogy közkutaink, amelyek tisztaságáról illetőleg tisztatartásáról mindig időszerű beszélni, sok kívánni valót hagynak. Tapasztalt dolog továbbá, hogy tűzvészek esetén a vízszerezés nálunk mily nehézségekbe ütközik, kevés oly kutunk van, amelyből közvetlenül táplálhatók a fecskendőket. Vagy szóljunk-e a köztisztaság hiányáról, amit könnyű vízszerezéssel orvosolhatunk, mindezek pedig maguk után vonják a közegészségügy ez úton önként előálló javulását. Nos és a könnyű vízszerezés talán a házak udvarainak növényi életét is intenzívebb művelésre indítaná, — jóllehet ez nálunk elenyésző csekélység.

De a vízvezeték kérdésének megoldásával egy másik fontos egészségügyi, köztisztasági kérdést is meg lehetne oldani, ez pedig a nagy és kívánatos csatornázás, — ami szintén közérdek ugyan, de amelynek megoldása a községnek a hivatása.

Számtalan az az írtak, amely a vízvezeték létesítését szükségessé teszi és támogatja.

Mint halljuk a vízszerezésre nézve kétféle terv merült fel. Az egyik szerint a vizet a Szent Györgyhegy elég bő két forrásából vezetnék be Tapolczára; a másik terv szerint pedig a Bacsányi János-utca végén a város szélén furandó artézi kútból nyernék a vizet, amit a Mogyorósdombon léteítendő tartályba nyomtatnának fel, ahonnan, elég magas lévén, — az egész város, a közlekedő edények törvényénél fogva, ellátható volna a kellő mennyiségű és jó minőségű vízzel.

Bármelyik terv lesz is megvalósítva,

a már elkészült költségvetés összegét, illetőleg ennek kamatját kell az előjegyzésekkel biztosítani és ha ezt elérjük, amiben talán nem csatlakozunk, akkor e fontos és sokat emlegetett, de legjobban hiányát érzett intézmény rövid idő alatt testet ölt.

A leányiskola szini előadása.

A tapolczai állami polgári leányiskola élvezetes és látványos előadásban részesítette azon nagyszámú közönséget, mely február hó 21-én a Pannonia szálloda nagytermét ez alkalommal szorongásig betöltötte.

Szülő, rokon, barát, ismerős — mind ott volt, hogy gyönyörködjen a helyes kis szereplőkben. Természetes is, hiszen nemcsak ez vonzotta a közönséget, hanem az is, hogy a mindnyájunknak kedves iskola anyagi javára, kulturális célra szolgál ez előadás.

A műsor első része „A muzsikáló bocskor” című tündérrege előadása volt, amelyben huszonhat tanuló szerepelt, kik mindannyian ügyes játékkon kívül, festői jelmezzel arattak elének tetszést. Nem kisebb tetszéssel fogadták a műsor második részét, a „Vadrózsa” című kedves daljáték előadását is.

Nos, és mit szólunk a szereplőkről? Mindannyian kedvesen, bájosan töltötték be szerepüket, éppen ezért egy csokorba kötjük bírálatunkat: élvezetes estét szereztek ügyes játékkal, szépek voltak, s ebben a szülőök is megtalálták az ellenértéket — a kiadaskért és a sok töprengésért, gondosságért.

„A muzsikáló bocskor” előadásában szerepeltek: Rauch Erzsébet, Neményi Anna, Pruska Ilona, Ernst Margit, Győri Irén, Kumbor Mária, Erdélyi Róza, Barabás Júlia, Domonkos Jozsef, Holba Jolán, Karancsi Gizella, Szivós Anna, Kovács Erzsébet, Takács Ella, Steiner Ilona, Singer Irma, Tompa Paula, Weisz Rózi, Szlovák Elza, Wolf Jolán, Weiler Irén, Berger Lili, Cságoly Margit, Tus Mariska, Zomodi Aranka, Gerő Pirokska.

A „Vadrózsa” c. daljátékban szerepeltek: Glazer Irénke, Klein Mici, Fischer Elza, Tóth Pirokska, Kántor Anna, Weiler Anna, Szücs Anna, Fischer Gizi, Kohn Berta, Mojzer Anna, Bakos Zsuzsanna, Brunner Rózi, Neményi Margit, Haslinger Mici.

Az előadás után a szereplők látványos

bogott velük a kocsi. Az asszony a hatalmas kapuhoz támaszkodott.

— Talán tévedtem — suttagá — miközben a távolodó porfelhőt nézte, talán mégis tévedtem. . .

A páholy.

Írta: Szomaházy István.

Keleti szintén mosolygó arcot vágott:

— Köszönje, hogy az édes atyja. . . Itt nem fogok botrányt csinálni. . . De a fiával majd késedelem nélkül leszámolok. . .

Sárka szíve nem dobogott e percben. Az előbbi beszélgetés és a jelenet, a háromnapos vigasztalan sirás úgy szólván kicserélték ezt a félenk kis galambot. És a színpadon most egyszerre fölhangzott az édes szerelmi ariette, mely lágyan, poetikusan bontakozott ki a fuvó hangszerek lármájából. A primadonna hangja szinte elhalt a parkot ábrázoló fényes díszletek közt. . .

Cayll nem hallotta a muzsikát.

— A fiammal számol le? — Ha ugyan megengedném, hogy ilyen emberrel.

Sárka halványan vágott közbe: — Papa, kérlek, egy szót se többet! . . . — Ha megengedném, — folytatta Cayll, — hogy ilyen vakmerő iparlovaggal. . .

A leány szelid szemei ijesztő fényben égtek.

— Ne folytasd, — mondta hadarva, — mert megbánod. . .

— Egyforma volt a termetük, arcuk, csak hajúk és a természetük nem. A fekete hajú a szelid báránka, a vörös pedig forróvérű, akaratos.

A színész nő többször írt. Egyszer Rómából, egyszer Madridból, Párisból, végre Amerikából.

— Ha haza jövök — írta — első utam föl fog vezetni jótévedtem.

Az özvegy félt a találkozástól, félt, hogy elrabolják egyik gyermekét. Úgy is volt.

Egy nyári nap elegáns fogat állt meg a kocsy előtt. Egy hölgy ugrott le róla és szelid lépett a bejárat felé.

A parkban hangos sikoly fogadta, ketten álltak meg. Egy lugos alatt ült az özvegy két viruló leányával.

A színész nő kitérte karjait. — Lujzám, gyermekeim!

Egyik sem mozdult.

— Melyik az enyém!

— Magam sem tudom.

Az a fekete hajú? vagy a másik? Kémlelve nézte őket.

— Ez, ez az enyém, olyan haja van mint nekem.

A leány az anyja mögé bujt.

— Nem, nem ez a magáé mondta az özvegy.

— Hát akkor ez!

A leánynak könny gyült a szemébe, reszkedve kapaszkodott az özvegy ruhájába.

— De hát egyik sem? Nem keltek a leá-

nyomnak? Ó miért is keletem világhírt ilyen magas áron!

— Mondd leányom, — fordult hol az egyikhez, hol a másikhoz — nem akarsz velem jönni a világba? nem akarsz dicsőségben osztozni? Kincseket és vagyonom van, hercegi korona fogja szőrtani homlokodat! Mit ér neked itt a magamban a fiatalságod, szépséged, senki sem inul, kénytelen vagy annak a felesége lenni, ki szánalomból elvesz, míg ha velem jössz pártamba, vágyaid, álmaid teljesülnek.

A vöröshajúnak felcsillant a szeme, oda fordult az anyjához: — mondj anyám, nem én vagyok a gyermeked?

A nő felugrott. Szólni akart, de valaki a vállára nehezedett. Visszatért. Két könnyes szem tapadt az övébe, mely bámulattal, remegő félelemmel.

— Anyácskam, édes anyám!

Mint az ólom, oly nehézség szorította mellét, visszahanyatlott a székre.

Csend lett. A színész nő szól először.

Igaz? — kérdé — a vöröshaju az enyém?

A nő figyelte leányát, látta, hogy az kipírul a várakozásban, reményességben és látott egy bánatos halvány arccskát tele könnyörgéssel.

Hallgatott.

Igaz? — kérdé még egyszer.

Igaz! — mondá ez mely sóhajjal.

Elbucsztak. Az anya el-el-csukló zokogással, a leány boldog izgatottsággal. Elro-

HIREK.

élőképében volt része a közönségnek. Utána pedig táncra perdültek nemcsak a kicsinyek, hanem a nagyok is. A kicsinyek nagyobb részt éjfélt után hazatértek, de a nagyok kivilágos virradatig kedélyes hangulatban, és tánc mellett, a reggeli órákig szórakoztak.

Az előadás sikere, a kedves kis szereplők ügyességén kívül, az iskola tanítónőinek, fáradhatatlan ügybuzgalmának eredménye. Legyen jutalmuk a közönség elismerésén kívül, a fáradozásuk eredménye: a szép siker.

A színi előadás összes bevétele 618 korona 30 fillér, levonva ebből 175 korona 67 fillér kiadást, a tiszta jövedelem 442 korona 63 fillért tett ki.

Felülfizettek: Dr. Darányi Ignác 10, Ley József 12:50, Takács Jenő, Dr. Deák Jenő 10—10, Glazer Sándor 6:20, Neményi Géza, Marton Gyula, Berger Károly, Dr. Kaszás Károly, Bognár Károly, Takács Károly, id. Leszner Mór, Birkás Gáspár, Szücs Jenő, Dr. Kovács Vilmos, Dr. Takács Jenő 5—5, Felkl Viktor 4:40, Tus Antal 3:20, Marton Rezső 8:80, Dr. Rouse 3, özv. Csöndes Józsefné Cságoly Pál, Lessner Lajosné, Földes Győző, Dr. Sándorfi Miksa 2:50, Dr. Vágó Jenő 2:40, Dr. Ruff Jenő, Vajda Elek, Grosz Dezső, Kardos Mórné 2—2, Dr. Schönwald Károly 3, Dr. Klein Gyula 2:20, Dr. Révész Gusztáv, Pollák Pál 1:80, Schwarcz Sándor, Nagy Zoltán, Fuchs Zsigmond 1:40, Csóri István 1:60, Haslinger József, Kálmán Ármán, Boros Mór 1:20, Brunner Elek, özv. Heimler Miksáné, Geier József 1—1 koronát. Révész Zsaki, Halász Samu, Labovszky Ferenc, Fodor Henrik, Berger Manó, Weisz József, N. N. 80—80, Ács György, Sebestyén Jenő, Lustig Ferenc, Frankl N. 60—60 fillért, Schütz Zsigmond 50, Zomodi N., Domoniczky Sándor, Szemlér Károly, N. N. N. N. 40—40 és Győri János 30 fillért. Összesen K 178:40.

Fogadják úgy a t. felülfizetők, az igen tisztelt jelenvolt közönség, úgy Kiss Árpád színgazgató ur, ki a színpadát a szükséges felszerelésekkel a legnagyobb készséggel díjtalanul átengedte, — a rendezőség halás köszönetét.

Bacsinszky Vladimír dr. — marad. A kitűnő zágrábi üzletvezető meghívást kapott az igazgatóságba, de mint értesülünk, továbbra is a zágrábi üzletvezetőség élén óhajt maradni. Ez a hír bizonyára széles körben fog örömet kelteni.

Cayll kimélet nélkül folytatta:

— Egy ilyen utcai Kalandorral...

Hirtelen felugrott a leány, ajkszélei remegtek. És mintha elvesztette volna az esztét, a fiatalember kezét mindenki szeme láttára két forró kezébe fogta s égő acát édesen nyugtatta rá. Mindenki látta, az egész nagy színház...

Keleti dr. maga is megjáé.

— Mit csinál, — szölt — mit cselekszik az Istenért?

— Az, — felelte — ami egyedül áll módomban... Kompromitálom magam, hogy vége legyen a komédiának...

Cayll mosolyogva hörögte:

— Be ne tedd a lábad többé!... Nem vagy a leányom. Ne halljak rólad, mert botlunk verlek ki...

Eltűnt a páholy háttérben. Törökékre, kik minden mozdulatot figyelemmel kísérték, teljesen kárba veszett az operett. Vilma izgatottan sugta anyjának:

— Láttad, mi történt?

Ötödnap az egész Lipótváros az eljegyzésről beszélt. Sáríkat, ki egy éjjelen az angol nőnél aludt, reggel felkereste a hadnagy; a meghódoló vár fehér kendőjével. A dolgon végre is botrány nélkül nem lehetett segíteni többé. Sáríka megtörtén bocsánatot kért és Keletivel az öreg Cayll két napig csak harmadik személyben beszélt.

Vasárnap már karonfogva sétáltak. Sáríka fehérszőke haja csillogott az októberi verőfényben. A huga másik oldalán Cayll hadnagy csörtette a kardját, az új operett szerelmi áriáját dudolgatva.

Községi gyűlés. Tapolcza nagyközség képviselőtestülete — ma — 1914. évi március hó 1-én, délelőtt 11 órakor gyűlést tart a következő tárgyakban: 1. Mult ülés jegyzőkönyvének felolvasása. 2. Illetőségi ügyek. 3. Jövahagyott községi határozatok (u. m. tanítói állás rendszeresítése, dögtemető eladása és vétele, végrehajtó napidija, irnoktartási átalányok, anyakönyvi kivonati díjak). 4. Gyümölcs-feldolgozó gép kölcsönzése. 5. Iskolatakarítók kérvénye fizetésjavításért. 6. Végrehajtó kérvénye 300 korona előlegért. 7. Utcai csatornába nem való anyagok beöntése tárgyában intézkedés. 8. Kiss István kérelme utcatest átvétele tárgyában. 9. Rokob Kálmán kérvénye házbérének leszállításáért.

A tapolczi kaszinó mult vasárnap tartott rendkívüli közgyűlése a kaszinó fönntartását határozta el, s megválasztotta az új tisztikart. Elnök lett: dr. Lőke Mór. Alelnök: dr. Kovács Vilmos. Titkár: dr. Berger Sándor. Pénztáros: Szücs Jenő. Könyvtáros: Weiler Kálmán. Háznagy: Karácsony Kálmán. Választmányi tagok: Takács Jenő, Ley József, dr. Fischer Gyula, dr. Szücs Arnold, Neményi Géza és Lustig Ferenc. Hisszük, hogy az új tisztikar megfelel a várakozásnak és új, friss életet visz a már már haladó kaszinóba.

Gazdaköri közgyűlés. A Tapolcza vidéki Gazdakör, ma délután 2 órakor Tapolcza nagyközség tanácstermében tartja évi rendes közgyűlést.

A tapolczi kath. kör február hó 22-én a Balaton vendéglőben tartotta szokásos farsangi táncmulatságát, amely ügy erkölcsileg mint anyagilag igen sikerült. A kávéházon kívül, a vendégek nagy száma zsufolással töltötte az összes helyiségeket. Folyt a magyaros tánc és jökedv, a legjobb rendben, kivilágos virradtig. A mulatság mintegy 200 koronával gyarapította az egylet házalapját. Felülfizettek: Dr. Darányi Ignác, Forster Elek 10—10 K. Keszler Aladár 9 K. Glazer Sándor 5 K. Felkl Viktor, id. Takács Jenő, Marton Gyula 4—4 K. Nagy Ignác 3 K. Pruska János, Pressing Gábor, Stephaneck János, Horváth Jenő, Szigrin Lajos 2—2 K. Bajnóczky István, Horváth János Köpis, Győri János, Csonka Ottó, Jung Ádám, Pírity József, Kovács Árpád, Domonkos Ferenc, Szőke Károly, Szabó István, Samu Kálmán, Dér Károly, Boda Lászlóné, Aranyódi János, Sebestyén Gyula, Muzser Endre, Felisch Antal, Buzás Dániel, Monár Kálmán, Májer Imre 1—1 K. Bognár Lajos, Tenke Géza, Barabás János 60—60 fill. Tőke József, Kónc József 50—50 fill. id. Bogdán Flóri, Harangozó Lajos 40—40 fill. Sram József, Kövesi Mihály, Tót Lajos 20—20 fill. Pusztai György 10 fill. A Kath. kör házalapja javára Ley József 20 koronát adományozott. Fogadják mindnyájan az egyesület halás köszönetét.

Előadások. Winkler Károly a Magyar Gazdaszövetség titkára ma délelőtt Monostorapátiában délután pedig Kapolcson tart gazdasági előadást. Ugyancsak ma délután dr. Vantsó Gyula a szövetség kiküldötte Köveskál közsegeben tart előadást.

A kath. jótékony nőegylet március hó 8-án, a kisdudóvó helyiségében, délután 4 órakor tartja rendes évi közgyűlést, melyre az összes tagokat tisztelettel meghívja

az Elnökség.

A tapolczi ipartestület évi közgyűlését március hó 8-án délután 2 órakor tartja a városi háza tanácstermében (határozatképtelenség esetén a következő vasárnap fog megtartani.) A közgyűlés tárgya: 1. Az 1913. évi közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 2. Jelentés a mult évi számadásokról, vagyis kimutatásról, a tisztviselőknek a felmentvény megadása. 3. Az 1914. évi költségvetés megállapítása. 4. A tisztviselők megválasztása. 5. Netáni indítványok, melyek a közgyűlés előtt 5 nappal az elnöknek beadandók.

Elementek a színészek. Kiss Árpád színtársulata szerdán fejezte be tapolczi szereplését. A két utolsó előadásra a társulat igazgatója meghívta Beregi Oszkárt, a Nemzeti-színház tagját, akinek művészi játékát ez alkalommal fölösleges méltatnunk, hiszen ismerjük őt mult évi vendégszerepléséről. Kedden a „Monna Vanna“ban, szerdán pedig a „Vörös talár“ban vendégszerepelt, mindkét alkalommal a hivatásának megfelelő szerepben kitűnő alakítással, amely darabokban ügyesen illeszkedtek bele a társulat tagjai is. Mindkét előadás látogatott volt s így Kiss Árpádnak semmi panaszja sem lehet, hogy Tapolcza közönsége őt és társulatát itt időzése alatt nem támogatta volna. Farsang keddjén a Pannonia kávéház zsufolásig megtöltött termében rendezett cabaréban változatos és élvezetes számú előadások keretében Beregi is adott elő néhány költeményt a közönség elének tetszésével. A társulat Tapolczáról Alsólendvára ment s ott csütörtökön már megkezdte szereplését.

Villamos világitásunk ügye. Mint megbízható forrásból értesülünk, a villamos telepnek Tapolcza nagyközség által leendő átvétele, kibővítése és bérbeadása tárgyában kötött, s úgy képviselőtestülettől mint Zala vármegye törvényhatóságától jövahagyott szerződéseket a m. kir. Belügyminisztérium is, mint utolsó fórum — az ellene benyújtott felebbezés elutasításával — végérvényesen jövahagyta.

Kántortanítóinkhoz. Sok romantikus színű szokás vész az idők folyamán homályba, amelyről az utódok csak elbeszélésből, leírásból fognak tudomást szerezni. Így a már csak kevés faluhelyen szokásos éjjeli ór időjelenésének dallama és szövege is a feledékenységgé homályba vész. Lapunk egyik munkatársa az éjjeli bakterok szokásában volt időjelző figyelmeztető dallamát összegyűjteni szándékozván, azon kéréssel fordulunk a vidéki kántortanítókhöz, hogy a falujokban szokásban volt, vagy jelenleg szokásban lévő bakternoták dallamait — lekottázva — es azok szövegét lapunk szerkesztőjéhez beküldeni sziveskedjenek.

Megszökött cigány. A tapolczi községi fogházban, gyilkossággal vádolva, fogva volt egy 25 éves cigánylegény, aki a mult vasárnap délelőtt, egyik rendőr figyelmetlenségéből, egy őrizetlen pillanatban megszökött. Átvette magát a községhez udvaráról a bástyán keresztül a szomszédház udvarára, onnan pedig gyors iramban a város fölött lévő földeken át kerekelt oldott. Üldözték is rendőreink egy jó ideig, míg a város érdekében eltűnt. Azonnal körözvényt bocsátottak ki a szökevény elfogására, a figyelmetlen rendőrt pedig állásából, minthogy már miatta több hasonló eset fordult elő, azonnal elbocsátották.

Hushagyói verekedés. Folyó hó 24-én a Szent-István-utcában Cseh György és Tóth Mihály szököttől kifolyólag összeveszttek és egymást kölcsönösen pusztá kézzel alaposan helybehagyták.

Elfogott kém? Folyó hó 26-án a helybeli csendőrs járőre Tapolczában csavargáson tetten ért egy ismeretlen nevű, állítólag nisi (Szerbia) illetőségű, egyént, nincs kizárva, hogy kémkedéssel foglalkozik. A csendőrség személyazonosságának megállapítása végett a szolgabíróhoz átkísérte.

Horgony-thymol-kenőcs.

Könnyebb sérüléseknél, nyitott és égési sebeknél. Adag: kor. —.80.

Horgony-Liniment. Capsici compos.

a Horgony-Pain-Expeller pótléka.

Fájdalommentes befőzés nélküli hűtésnél, rheumánál, köszvénynél stb.

Üvege: kor. —.80, 1.40, 2 —.

Horgony-vas-albuminat-festvény.

Vérzegénységnek és sápkórnaál.

Üvege: kor. 1.40.

Kapható a legtöbb gyógyszerboltban vagy közvetlenül beszerezhető.

Dr. Richter „Az arany országhoz“, címzett, gyógyszerárúházból, Prága I, Elisabethstrasse 5.

Kiss Árpád szin-
tapolczai szerep-
ra a társulat igaz-
zkárt, a Nemzeti-
ivészi játékát ez-
atnunk, hiszen is-
zerepléséről. Ked-
s, szerdán pedig a
zerepelt, mindkét
megfelelő szerep-
mely darabokban
társulat tagjai is.
volt s így Kiss
sem lehet, hogy
társulatát itt idő-
volna. Farsang
z szufolásig meg-
abaréban változ-
adások keretében
költeményt a kö-
társulat Tapol-
ott csütörtökön

ügye. Mint meg-
t, a villamos tá-
ség által leendő
adása tárgyában
lettől mint Zala-
tól jóváhagyott
ügyminiszterium
ellene benyújtott
- végérvényesen

romantikus színi
homályba, amely-
lésből, leírásból
gy a már csak
jijeli ör időjelen-
is a feledékeny-
k egyik munká-
kásban volt idő-
összegyűjténi
fordulunk a vi-
y a falujokban
g szokásban lévő
ekotázva — és
stőtjéhez bekül-

apolczai község
olva, fogva volt
aki a mult va-
r figyelmellensé-
ban megszökött.
ház udvaráról a
édház udvarára,
a város fölött
ott. Üldözték is
g a város erde-
nynt bocsátottak
a figyelmetlen
hogy már miatta
ló, azonnal el-

apolczai község
olva, fogva volt
aki a mult va-
r figyelmellensé-
ban megszökött.
ház udvaráról a
édház udvarára,
a város fölött
ott. Üldözték is
g a város erde-
nynt bocsátottak
a figyelmetlen
hogy már miatta
ló, azonnal el-

lyó hó 24-én a
yörgy és Tóth
g összeveszték
zta kézzel ala-

26-án a helybeli
n csavargások
ü, állítólag nisi
nincs kizárva,
k. A csendőr-
egállapítása vé-
érte.

A szolgabíróság golyója. Furcsa eset történt a tapolczai főszolgabírószágon. A napokban beállított egy munkáspár, hogy ők el akarnak jönni a munkaadójuktól, mert nem tudnak megélni a keresetből, de nem kapják ki a munkakönyvüket. Az asszony karján mindjárt helyeslőleg sirogatott a kis gyerek, mintha mondaná: igaz, éhes vagyok. A szolgabíróóság érdeklődött a vállalatnál s a válasz úgy hangzott, hogy a munkás most téli időben is elég jól keres s csak más vállalatba akar elmenni; kísértessék vissza, hogy vállalt szerződésének eleget tegyen. Mikor a munkásnak megmondták a választ, úgy tett, mintha belenyugodott volna a változhatatlanba s elment, de a padon ott hagyta — a gyereket. Mikor észrevették a kis jövevényt nagy lett a csodálkozás: mit csináljon a tek. szolgabíróóság ily kis siró delikvenssel? Szépen kerestek egy néit, aki hamar megszoptatta, hogy ne nagyon sirjon. Azután hamar kiadták a parancsot: az anyát tüstént kerítsék elő, mert ily kicsiny bácsinak nem börtön kell, hanem — mama. Estére elő is kerítették és a szolgabíróóság megszabadult — a gyerektől.

Butorcsarnok-Szövetkezet, Budapest, VIII., Üllői-ut 18 és VIII., József-körut 28. Magyar iparművészek eredeti tervei alapján készült modern butorok és teljes lakberendezések. Az ország legrégebb és legnagyobb lakásberendező szövetkezete, fennáll a budapesti asztalos ipartestület védnöksége alatt két évtizede. Állandó kiállítása 120 mintaszobával a főváros elsőrangú látványossága. Csarnokai nyitva reggel 8 órától esti 8 óráig.

Öngyilkos honvéd. Nagykanizsán február 27-én reggel Simon Kálmán közhonvéd, kispalini fiú, szolgálati fegyverével fejbélte magát. Azonnal meghalt. Öngyilkosságának oka ismeretlen.

Az influenza súlyos következményeivel ismét végigvont az országon. Minden naphat minden hurtot tehát komolyan kell venni, nincs alkalmasabb szer mint a kellemes ízű „Sirolin Roche“, mely minden gyógyszerárban kapható, amely jobban meggátolná a továbbterjedést.

Víz alatt a tapolczai vasúti állomás. A hirtelen beállott hóolvadás következtében nagy mennyiségű víz folyt le az állomás fölött elterülő szántóföldről, ami a mélyebb fekvésű vasúti állomás környékét egészen elöntötte, az utasok kénytelenek voltak deszkákon kijutni az állomásról. A most már többször előfordult eset okát, a készthelyi uton a mult évben épített egyik hid vagy átvezetés rossz elhelyezésének tulajdonítják. Kíváncsok volna, hogyha szakértő mérnökök vizsgálnák meg a dolgot és orvosolnák, mert ily körülmények között a víz többször is elfogja önteni az állomást, ahol nemcsak az építményekben tesz kárt, hanem zavarja a forgalom akadálytalan lebonyolítását is.

Tánciskola. Mérő József városunkban előnyösen ismert táncitanár, mint értesülünk márciusban egy táncanfolyam tartására ismét Tapolczára érkezik. A tanfolyamra jelentkezőket felvesz lapunk kiadóhivatala.

Hirtelen tavasz. A hosszú szigorú téle hirtelen beállott langyos idő mintha csak elsöpörte volna a havat és jégkerget. A mult héten már valóságos tavaszi időjárás volt.

Előkerültek a felöltők is, csakhogy a jó idő még mindig korai, mert ha a növényzetben, különösen a szőlőkben és gyümölcsfákban megindulna a nedvkeringés, a még mindig várható fagy érzékeny kárt tehetne. A szőlőkben már megkezdtek a metszést. Gyümölcsben nem várhatunk nagy termést, kevés termésbimbó mutatkozik a fákban.

Beigazolt golyámese. A mult héten, szerdán délután egy egész sereg gyermek nagy riadalommal vette észre, hogy a tapolczai tóban, — ahonnan a mese szerint — az a bizonyos hosszúábu, piros csőrű madár egy-egy kis siro-rívó ajándékkal köszönt be úri és nem úri házába, — egy fejletlen öt-hat hónapos magzat hullája uszkál. Rögtön jelentést tettek a rendőrségnek, ki kötelességszerűen elvitte a golyá szerezését és kihálászta a kis gyermekhullát és őrizetbe vette, — csakhogy aligha fogja a nyomozás eredménye után megörvendeztetni azt, aki e vendégét hivatala lett volna szeretettel, örömmel fogadni, — de az a sok gyermek, aki a kis hullát észrevette, hisz ugyan a golyámeseiben, de lelketlenségét szintén elítéli.

Újtás a szivarok csomagolásában. Ausztriában a dohánymonopolium terén már két évvel ezelőtt életbe léptették azt, hogy egyes szivarfajokat ötösével csomagolva hozták forgalomba. Mint a Magyar Dohányszaklap írja, ez a magyar felelő kikerült gondolat husvét táján nálunk is megvalósul, ámbar most sem oly terjedelemben, mint kívánatos volna. De egyelőre az is nagy haladás, hogy a Britannikát, Trabukót és Regalítást még ez év folyamán ötösével csomagolva bocsátják forgalomba. Ezek a kis csomagolások meglehetősen tetszetősek lesznek. Sárgászürke karton dobozba fogják az említett szivarfajokat csomagolni és a három faj dobozát más-más alaprajzzal díszítik.

Gyilkosság Kisörsön. A farsangi hangulat meghozta áldoztát Kisörsön. Biró Pál és Tomor József vincellérek, talán a jó kisörsi bor hatása alatt hushagyó kedden összeveszték, mi közben tettelegességre került a dolog, majd Biró Pál hazament késért és visszajöven megtámadta haragosát, kit hátba majd lábszáron megszurtt, ez utóbbi helyen átszurta a főútfelet, amiben Tomor József rövid szenvedés után elvérzett és meghalt. A kir. ügyesség kisállt, a holttestet felboncolták, a tettest pedig a bíróság letartóztatta. Újabb anyag az esküdtsekknek, szomorú valóság, hogy éppen vidékünkön, ami úgyis elég hirhedt az esküdbíróóság előtt, jut újabb anyag és alkalom hivatkozni a vidékünkön gyakori gyilkosságra.

A Szabadságharc képekben. A hazafias nevelésre, az ifjú lelkekre bizonyára élenk hatással van az 1848-49-iki szabadságharc szereplőinek és eseményeinek képekben való bemutatása. A tapolczai állami polg. fiúiskola a minap kapta meg az Urania e tárgyú kiadását, amit tegnap mutatott be az iskola növendékeinek, a polg. leányiskola és az elemi fiúiskola tanulónak. A vetítógép érdekes, szép, tanulságos és hazaszeretetre buzdító képeit szöveg kíséri. Ma délelőtt az iparostanulóknak mutatják be a képeket.

A cserebogár veszedelem. A kedvezőtlen természeti viszonyok, de a perodikus negyedikesztendő is magával hozza, hogy ezidén tömegesen fognak fellépni a mezőgazdák nagy ellenségei a kártékony rovarok és különösen a cserebogarak. A földművelésügyi miniszter szigorú rendeletet adott ki, hogy a rovarokat szokott időnél előbb kell minden gazdának saját érdekében pusztítani.

Hány választó esik Zalában egy kerületre. Mióta a zalaí választókerületek számát eggyel felemelték, sokan próbálták megállapítani, hány választó fog esni egy-egy kerületre. Módunkban áll ezuttal egy kis statisztikai kimutatást közölni, amelynek végén erre a kérdésre is megtaláljuk a választ. Zalamegye összes polgári népessége a legutóbbi népszámlálás adatai szerint 464.346. Az összes polgári népesség megoszlása anyanyelv szerint: magyar 346.750—73.5%, német 3.775—0.8%, tót 221—0.1%, román 40—0.0%, ruthen 3—0.0%, horvát 91.542—19.7%, szerb 22—6.0%, egyéb (vend stb.) 22.993—

4.9%. Irni olvasni tud összesen 293.346, a 6 éven felüli népesség 75.0 százaléka. Az 1913. évre érvényes állandó névjegyzékbe fölvev választók száma: 36.955. Az 1910. évi népszámlálás alapján kiszámítva: régi választó 33.682, új választó 17.422, választó összesen 51.104. A választókerületek száma jelenleg 9, jövőre 10. Egy választókerületre esni fog átlagosan 46.435 lélek; 5.110 választó.

A megyei hivatalfőnökök kinevezése. Bármilyen titokban tartják is a belügyminiszteriumban a közigazgatás államosítására vonatkozó javaslatot, annak egyes érdekes részletei lassankint kiszivárognak. A tisztviselőkre vonatkozó részekből már eddig elég sok és érdekes dolog jutott nyilvánosságra. Így a vármegyére érkezett értesítés szerint az államosítás reform-javaslatát már március végén beterjesztik és április közepére már kész is lesz a reform. Julius végén már a legfontosabb állások betöltésével is kész lesznek. A reform szerint ugyanis a hivatalfőnökök, vezető tisztviselők kinevezése július 1-ére megkezdik, úgy, hogy július elsején a vezető tisztviselők elfoglalhatják állásaikat. A többi tisztviselő kinevezése egy fél év múlva fog bekövetkezni. Julius elsején az állam az akkori állapotban, tehát minden változtatás nélkül veszi át a közigazgatást. Az átvétel alkalmával azonban a miniszterium ki fogja jelenteni, hogy a teljes átvétel 1914. december 31-én lesz. December 31-éig a már júliusban kinevezett vezető tisztviselők informálni fogják a miniszteriumot minden egyes beosztott tisztviselő felől és ezeknek az információknak alapján nevezi ki, helyezi át vagy küldi nyugdíjba a tisztviselőket a miniszterium. Ebben az évben tehát még minden marad a régi mederben, csupán azzal a különbséggel, hogy minden hivatal élén ott lesz egy főbb tisztviselő, akinek véleménye és kritikája irányító hatása lesz a tisztviselői kar személyi tekintetben behatározó kialakulásában.

A pálinka. Az embert nem az érdeme, hanem a sorsa szerint méltatják az újságok. Ha a Kovács Gyuri, meg a Gergő Gyula tisztességes, józan, becsületes munkásembe-
rek lettek volna, — nem kerültek volna az újságba. De a Kovács Gyuri lezüllött, a délceg katonából rongyos, pálinkától bűzös naplopó lett; a Gergő Gyuszi puposnak, nyomoréknak született és sorsukat mivel hogy a tömegeből kiváltak, figyelhetjük: hát halálukat is följegyezzük. Mindkettőt a pálinka ölte meg.

rendkívül tartós kiválóan rugalmas formája ideális

Szerkesztői üzenetek.

Z. H. Nem ismeri Tapolczát, azért helyezi Sümeg mögé.
K. V. Kérdésével önmaga sincs tisztában, hogy tudjuk akkor mi, hogy mit akar.
K. L. Tapolcza. A Balatont még mindig jégpáncél borítja, sem a szélén, sem a közepén fürdeni nem lehet. Ábrándozás az élet megrontója. Az ön verse így nem időszerű.

enőcs.
tott és egész
—80.
Capici
compos.
pótléka.
eknél, rheumatiz
2—
t-festvény.
kórnál.
an vagy közvet
ő
címzett, ügy-
strasse 5.

Sirolin
"Roche"
orvosilag ajánlva a légzőszervek
mindennemű megbefedése ellen,
tüdőbetegségek,
gégehurut,
szamárhurut,
gyermekek görvélykórja ellen.
Kapható minden gyógyszerárban
Egy üveg ára 4 korona

Meghívó

a kővágóörsi kölcsönszövetkezet-
nek Kővágóörs község-házánál folyó évi
március hó 10-én d. e. 10 órakor tartandó
évi rendes

közgyűlésére.**Tárgysorozat:**

1. Igazgatósági jelentés.
 2. Felügyelő-bizottság jelentése és a felmentés megadása iránti határozat.
 3. A mérleg megállapítása.
 4. A szövetkezet feloszlása iránti végleges határozathozatala.
 5. Netáni indítványok.
- Kővágóörs, 1914. február hó 22-én.

Az igazgatóság.**Forgalmi kimutatás**

1911., 1912. és 1913. év bevételeiről és kiadásairól.

Bevételek: 1.) Heti betétekből 69.625 kor. 60 fill. 2.) Kölcsönkamatokból 15.172 kor. 09 fill. 3.) Késedelmi kamatokból 844 kor. 54 fill. 4.) Kiskönyvek árából 139 kor. 20 fill. 5.) Kiskönyvek átírásából 3 kor. 6.) Adóslevelek árából 90 kor. 20 fill. 7.) Töketörlesztésekből 26.952 kor. 20 fill. 8.) Kölcsönvett tőkékből 35.000 kor. Összesen: 147.826 kor. 87 fill.

Kiadások: 1.) 450 drb. kötvényen elhelyezve 105.978 kor. 2.) Tisztviselők tiszteletdíjai 3 éven át 2.790 kor. 3.) Könyvek, nyomtatványok, kölcsönvett tőkék kamatai stb. 8.053 kor. 03 fill. 4.) Visszaíratott betétek 6.834 kor. 5.) Visszaíratott betétek utáni osztalék 4 kor. 95 fill. 6.) Kölcsön-törlesztés 17.000 kor. 7.) Adó 1.301 kor. 95 fill. 8.) Pénztári maradvány 5.864 kor. 94 fill. Összesen: 147.826 kor. 87 fill.

Zármérleg-számla:

Vagyon: 1.) Kötvényeken elhelyezve 79.025 kor. 80 fill. 2.) Készpénz 5.864 kor. 94 fill. 3.) Hátralékos kamatok 195 kor. 58 fill. Összesen: 85.086 kor. 32 fill.

Teher: 1.) Részvényesek betétei 62.791 kor. 60 fill. 2.) Kölcsönvett tőke 18.000 kor. 3.) Egyenleg mint nyereség 4.294 kor. 72 fill. Összesen: 85.086 kor. 32 fill.

Nyereség-veszteség-számla:

Költség: 1.) Könyvek, nyomtatványok, kölcsönvett tőkék kamatai stb. 8.053 kor. 03 fill. 2.) Tisztviselők tiszteletdíjai 2.790 kor. 3.) Kifizetett osztalék 4 kor. 95 fill. 4.) Adó 1301 kor. 95 fill. 5.) Egyenleg mint nyereség 4.294 kor. 72 fill. Összesen: 16.444 kor. 65 fill.

Jövedelem: Kiadott tőkék kamataiból 15.172 kor. 09 fill. 2.) Késedelmi kamatokból 844 kor. 58 fill. 3.) Kiskönyvek árából 139 kor. 20 fill. 4.) Kiskönyvek átírásából 3 kor. 5.) Adóslevelek árából 90 kor. 20 fill. 6.) Kamathátralékok 195 kor. 58 fill. Összesen: 16.444 kor. 65 fill. — Az 1913. év folyamán kilépett a szövetkezet kötelékéből 12 tag 76 részvénnyel, maradt 329 tag 2.224 részvénnyel. — 1 kor. betétre esik a nyereségből 6 kor. 36 fill. Kővágóörs, 1914. február hó 22-én.

PAPP LAJOS, igazgató.

A Sümegi-utcában levő 4 szobából és a megfelelő mellékhelyiségekből álló

adómentes

házamat eladom

vagy szőlővel elcserélem.

HORVÁTH JENŐ
főjegyző.

VALDAY ÉS TÁRSA

hintó- és kocsiraktára

e hó közepén nyilik meg.

TAPOLCZA, Kossuth Lajos-utca.

Tisztelt vevőink tájékoztatására, ez uton is van szerencsénk értesíteni, hogy a

szőlőkarók eladását

megkezdjük. Készleten van érett fából termelt, jó minőségű akác-, tölgy- és fenyőkaró különféle méretekben. Kívánatra készséggel szolgálunk legelőnyösebb árajánlattal.

Tudatjuk továbbá, hogy t. vevőink kényelmére, ezentul elsőrendű cementet és stukaturnádat is tartunk raktáron s azt faterkedésünkben fogjuk jutányos áron árúsítani.

Kiváló tisztelettel

MARTON GÁSPÁR ÉS FIA.

Divatos női kosztümöket

60 koronától följebb.

Francia ruhákat, bluzokat

a legizlésebb kivitelben.

Gyászruhákat 24 óra alatt

készít mérték szerint

Deák János

angol-francia női-szabó

Tapolcza, Deák Ferenc-utca.

Műtrágya

szupertofoszfát, kálisó, chilisalétrom kapható

LUSTIG JÓZSEF és FIA cégnél Tapolczában.

VASUTI MENETREND. 1913. október.

Vonatok érkezése és indulása Tapolcza állomáson.

1. Érkező vonatok:

A balatoni vasuton Budapest—Veszprém felől:

Reggel 7 óra 37 perckor
 délelőtt 12 " 46 "
 " 5 " 10 "
 este 8 " 28 "

Keszthely felől:

Reggel 3 óra 43 perckor
 délelőtt 8 " 38 "
 délután 12 " 57 "
 " 4 " 58 "
 este 11 " 27 "

Ukk felől:

Reggel 8 óra 21 perckor
 délután 1 " 08 "
 " 5 " 06 "
 este 8 " 54 "

2. Induló vonatok:

A balatoni vasuton Budapest—Veszprém felé:

Reggel 3 óra 53 perckor
 délelőtt 8 " 50 "
 délután 1 " 14 "
 este 9 órakor

Keszthely felé:

Reggel 4 óra 21 perckor
 délelőtt 8 " 39 "
 délután 1 " 28 "
 " 5 " 32 "
 este 9 " 31 "

Ukk felé:

Reggel 4 óra 49 perckor
 délelőtt 9 " 10 "
 délután 1 " 30 "
 " 5 " 21 "

Elhalt Szollár György
 utódai az Arany János-
 utca 26. sz. alatt levő

házukat

szabadkézből eladják.

Bővebbet az Arany János-n. 26. sz. alatt

1534—1914. P. szám.

Hirdetmény.

A zalaegerszegi királyi törvényszék köz-
 hirre teszi, hogy a Dunántúli h. é. Vasutak
 vonalain létesítendő hűtőművek céljaira
 szükséges Lesenczetomaj Sümeg, Zalagógánfa
 és Ukk községek határában fekvő a kisajá-
 titási tervben és összeírásban felvett ingatlano-
 kokra nézve a kártalanítási eljárást meg-
 indította.

A Lesenczetomaj község határában fekvő
 ingatlanokat illetően a helyszíni tárgyalásra
 határnapul 1914. évi március 23. (huszon-
 három) napjának délelőtti 10 óráját Le-
 senczetomaj községbe a községbíró házához,
 a Sümeg nagyközség határában fekvő ingat-
 lanokat illetően a helyszíni tárgyalásra határ-
 napul 1914. március 24. (huszonnégy) nap-
 jának délelőtti 9 óráját Sümeg nagyköz-
 ségbe a községbíró házához, a Zalagógánfa község
 határában fekvő ingatlanokat illetően a hely-
 színi tárgyalásra 1914. március 25. (huszonöt)
 napjának délelőtti 9 órája Zalagógánfa
 községbe a községbíró házához, az Ukk
 község határában fekvő ingatlanokat illetően
 a helyszíni tárgyalásra határnapul 1914. március
 26. (huszonhat) napjának délelőtti
 10 óráját Ukk községbe a községbíró házá-
 hoz kitűzte s az eljárás foganatosítására dr.
 Fritz József kir. ítéletbíró kiküldte;
 az ismeretlen és távollévő érdekelték kép-
 viseletére pedig Boshán Gyula zalaegerszegi
 ügyvédet nevezte ki.

Az ismeretlen és távollévő érdekelteteket
 tehát azzal idezi meg, hogy elmaradásuk a
 kártalanítás tárgyában való határozathozatalt
 akadályozni nem fogja s hogy az egyéni
 külön értesítés meg nem történte, avagy a
 tárgyalásról való elmaradás miatt igazolásnak
 helye nincs.

Zalaegerszegen, 1914. évi február hó 26.
napján.

A királyi törvényszék.

Spertláh Géza sk., Dr. Fritz József sk.,
t. elnök. előadó.

A kiadmány hitelül:

Fábján, kiadó.

Kiadó lakás.

A Keszi-uton, utcára néző
 2 szobás lakás, mellékhelyi-
 ségekkel együtt, Szt-György
 napra kiadó.

Bővebbet a tulajdonos

BÓDAY SÁNDOR
asztalos.

211/1913—14.

Árverési hirdetés.

A tapolczi állami polgári fiúiskolá-
 ban folyó évi március hó hó 6-án dél-
 után 2 órakor 10 darab használt vas-
 kályha fog nyilvános árverésen eladatni.

A kályhák kikiáltási ára a követ-
kező:

1 darab nagy	kályha	. 30 K.
1 " " "	"	. 25 "
4 " középnagy	"	à 15 "
3 " kisebb	"	à 20 "
1 " kicsi	"	. 10 "

Az árverezni szándékozók jelenjenek
 meg a jelzett időben az iskolában. A
 megnevezett kályha ára azonnal kií-
 zetendő.

Tapolcza, 1914. évi február hó 26.

Az igazgatóság.

Tapolcza nagyközség előljárárságától.

402—1914. sz.

Adófizetés iránti hirdetmény!

Alulírott községi előljárárság ezennel
 felszólítja mindazokat az adózókat, akik
 községi adókönyvben előirt és az 1909.
 évi XI. t.-c. 26. §-a értelmében esedé-
 kes adótartozásukat e hó 16-ig be nem
 fizették, hogy azt járulékaival együtt,
 a jelen hirdetmény közhirrre tételétől
 számított 8 napon belül, vagyis már-
 cius hó 2-ig az alulírott községi elől-
 járárságnál annál is inkább fizessék be,
 mert ellenkező esetben ellenük a zálo-
 golási eljárás azonnal meg fog indít-
 tatni.

Tapolcza, 1914. évi február hó 23.

Németh Jenő Györy János
nagyközségi jegyző. bíró.

Az 1913. évi községi számadások
 irodámban a mai naptól kezdve 15
 napi közzemlére kiteve vannak, —
 azok a hivatalos órák alatt betekint-
 hetők.

Tapolcza, 1914. évi március hó 1.

Horváth Jenő
főjegyző.**Minden nő szeret**

szépülni, vagyis szépségének fentartására ál-
 dozni és helyesen teszi, hiszen azért nő, hogy szép
 legyen. Az elcsúfító vörös orr, szeplő, májfolt, mit-
 tesség, pattanás, ráncok, foltok, minden arcisztá-
 lárság és bőrhüvely eltávolítása kötelessége a nőnek,
 csak volna rít arccal élni, ha van megbízható,
 védtelen szer, mely szépséget teremt. Altalában
 legjobban szeretik a **KRIEGER-**
 féle szép tőszereket és pedig az

AKÁCIA-KRÉM mely 2—3 nap
 alatt minden
 szépséghibát gyökeresen eltüntet, teljesen ártal-
 matlan, fehérít, üdít, simít, fiatalít. Ára 1 korona.

AKÁCIA-PUDER nap és szél
 befolyása és arcisztátlanságok ellen. Ára 1 korona.

AKACZIA-SZAPPAN mes,
 tartós és üdítő. Ára 1 korona.

Aki ezeket a szereket használja, annak nem
 kell a vénüléstől tartania, szépségének hatalmát
 megtartja a legmagasabb korig. Kaphatók az
 összes gyógyszerárakban. — Postai széküldés
 naponta utánvétellel.

KRIEGER-gyógyszertár Budapest, Kalvin-tér.
 Mi az életörömmek ellensége? című érdekes könyvet ingyen küldi

**BRÁDY-féle
GYOMORCSEPPEK**

ezelőtt Máriacelli cseppek

több mint 30 esztendő óta
 úgy beváltak, hogy nélkülözhetetlenek
 minden háztartásban. — E cseppeknek
 utólérhetetlenül jó hatása van emészté-
 ési zavaroknál, azután páratlan gyom-
 morrontás, gyomorgégés, székrekedés,
 fej- és gyomorgörcsök, émelygés,
 szédülés, hányás, álmatlanság, kólika,
 vérszegénység, sápkór stb. ellen.

Kapható minden gyógyszerárban. Egy
 nagy üveg K. 1.60, kis üveget — 90
 fillér, 6 üveget K. 5.40, 3 nagy üve-
 get K. 4.80 beküldése után küld franco

BRÁDY K. gyógyszerára
 a „Magyar Királyhoz” BÉCS,
 I. Fleischmarkt 2., Depot 5.

Ugyeljünk a védjegyre, amely a Máriacelli Szűz
 Máriát ábrázolja, a vörösszínű csomagolásra, s az
 aláírásra, amely az oldalt levő kép másolata és uta-
 sítunk vissza minden utánzatot.

DALMA

Őszibarackfát,
mindenféle gyümölcsfa **vadonczot,**
akáczcsemetét,
2 éves gyökeres **szőlővesszőt**
igen olcsón ad **Unghváry László**
faiskolája Czepléd. Tessék árjegyzéket kérni.

KOLLARIT
BORLEMEZ
SZAGTALAN FEDÉLLEMEZ

KOLLARIT-börlemez
kaucsuk-compositióval bevont
ruganyos, viharbiztos és időálló

**SZAGTALAN
FEDÉLLEMEZ**

A jelenkor legjobb tetőfedőlemeze
Végtelenül tartós! Régi zsin-
dely-tetők átfedésére kiválóan alkalmas. Sem
mázolni, sem meszlével bekenni
nem kell. Kapható:
JUNG ADÁM vaskereskedőnél, TAPOLCZÁN.

UTANZATTÓL ÓVAKODJUNK!

HIRDETÉSE
FELVÉTEINEK
A KIADÓHIVATALBAN.

Meinl Gyula
Kávébehozatal

Hetenkint kétszer friss pörkölt
kávé, csokoládé és kakaó.

Főlerakat Tapolcza és vidékére:
KASZÁS SOMA
FÜSZER- ÉS
CSEMEGEKERESKEDÉSÉBEN
TAPOLCZA.

HIRSCH JÓZSEF
hentesüzlete és füstölője
TAPOLCZA, főtér.

Állandó nagy raktár:
Füstölt sonka, füstölt hus,
füstölt szalonna és szalámiból.
Friss sertéshus, elsőrendű
sertészsir-háj és zsirszalonna.
Főtt sonka, nyelv és hideg
felvágottak. :-:
Napon ta saját készítésű
friss virsli, kalbász, párisi és
szafaládé. :-:
Legolesőbb napi árak!

Kiadó a főúton egy kétablakos
villanyvilágítással berendezett,
különbejárattal utcai szoba.
Bővebbet a kiadóhivatalban.

MILLIÓK
használják

Köhögés

rekedség, hurut, elnyálkásodás,
görcs, számarköhögés ellen

**Kaiser-féle
Mell-Karamellák**
a "3 lenyöve"

6500 elismerő levél orvosok-
tól és magánosoktól!!!
Kiválóan kellemes, izletes bonbonok.
20 és 40 filléres csomagokban
és 60 filléres dobozban kapható
Glazer Sándor gyógyszerárában.

Egy teljesen új keveset használt
szabadonfutó
kerékpár
olcsón eladó.
Bővebbet a kiadóhivatal.